

BELGISCHE BOERENBOND, vrije, christelijke, sociaal-economische vereniging van boeren en tuinders uit de vijf Vlaamse provincies, het arrondissement Nijvel en de Oostkantons, opgericht op 20 juli 1890 met hoofdkantoor te Leuven, Minderbroedersstraat 8.

Onder de aandrang van zijn stichters, J.H. Mellaerts en de professoren J. Hellepute en Fr. Schollaert, en later van Mgr. J.E. Luytgaerens en prof. Em. Vliebergh, verenigde de Boerenbond reeds vóór 1930 de grote meerderheid van de Vlaamse boeren en tuinders, van de plattelandsvrouwen en van de plattelandsjongeren. Na de financiële crisis van 1934 werd het vertrouwen in de organisatie hersteld door een vernieuwd hoofdbestuur onder leiding van senator G. Mullie en Mgr. K. Cruysberghs. Samen met minister M. van Hemelrijck, ir. A. Conix en de huidige voorzitter prof. C. Boon, hebben de bestuursleden krachtig bijgedragen tot de weerbaarheid van de Vlaamse land- en tuinbouw in Europees verband.

De Belgische Boerenbond heeft aldus een belangrijke bijdrage geleverd tot de verheffing van de Vlaamse boeren en tuinders uit een toestand van armoede, ellende en onwetendheid.

De Boerenbond voerde daartoe een veelzijdige actie, in nauwe samenwerking met de Boerinnenbond (nu Katholiek Vormingswerk voor Landelijke Vrouwen) en de Boerenjeugdbond (nu Katholieke Landelijke Jeugd): godsdienstige, culturele en maatschappelijke vorming, sport en vrijetijdsbesteding, morele begeleiding van de gezinnen, maar ook actie voor betere huisvesting, voor aangepaste klederdracht, voor onderlinge hulp, ten einde boer en tuinder als volwaardig burger in te schakelen in de maatschappij.

De bijdrage van de Boerenbond aan de V.B. ligt

vooral in de vergroting van de geestelijke en materiële welvaart van de Vlaamse boeren en tuinders. Af en toe werd door de Boerenbond ook een standpunt ingenomen op niet-agrarisch gebied, o.m. bij de actie tot vernederlandsing van de Gentse universiteit en bij die tot splitsing van de Leuvense universiteit.

PAUL MARCK